

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven kasatsionen sad (Bulgarije) op 22 mei 2017 — Wiemer & Trachte GmbH (insolvent verklaard)/Zhan Oved Tadzher

(Zaak C-296/17)

(2017/C 256/11)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Varhoven kasatsionen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wiemer & Trachte GmbH (insolvent verklaard)

Verwerende partij: Zhan Oved Tadzher

Prejudiciële vragen

1. Dient artikel 3, lid 1, van verordening (EU) nr. 1346/2000⁽¹⁾ van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures aldus te worden uitgelegd dat de bevoegdheid van de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de insolventieprocedure is geopend, voor een actio pauliana tegen een verweerder die zijn zetel of woonplaats in een andere lidstaat heeft, een exclusieve bevoegdheid is, of is de curator in het geval van artikel 18, lid 2, van de verordening bevoegd om een actio pauliana bij een rechter in de lidstaat in te stellen waar verweerder zijn zetel of woonplaats heeft, als de actio pauliana van de curator wordt gebaseerd op een beschikking over roerende goederen die in de andere lidstaat heeft plaatsgevonden?
2. Geldt de in artikel 24, lid 2, juncto lid 1 van verordening nr. 1346/2000 voorziene bevrijding voor de uitvoering in een lidstaat van een verbintenis ten voordele van de schuldenaar die is verricht via de bestuurder van een in deze lidstaat ingeschreven vestiging van de schuldplichtige vennootschap, als op het moment van uitvoering in een andere lidstaat een verzoek was ingediend tot opening van de insolventieprocedure betreffende de schuldenaar en een voorlopige curator was aangewezen, maar nog niet was beslist over de opening van de insolventieprocedure?
3. Is artikel 24, lid 1, van verordening nr. 1346/2000 over de uitvoering van een verbintenis van toepassing op de betaling van een geldbedrag aan de schuldenaar, als de oorspronkelijke overmaking van dit bedrag door de schuldenaar aan de betaler volgens het nationale recht van de insolventierechter als ongeldig wordt beschouwd en de ongeldigheid voortvloeit uit de opening van de insolventieprocedure?
4. Geldt het in artikel 24, lid 2, van verordening nr. 1346/2000 vastgestelde vermoeden dat degene die de verbintenis heeft uitgevoerd, niet op de hoogte was van de opening van de insolventieprocedure, als de in artikel 21, lid 2, tweede volzin, van de verordening genoemde autoriteiten niet de vereiste maatregelen hebben getroffen om te verzekeren dat de beslissingen van de insolventierechter waarbij een voorlopige curator is aangewezen en tevens is bevolen dat beschikkingshandelingen door de vennootschap slechts met toestemming van de voorlopige curator geldig zijn, openbaar worden gemaakt in het register van de lidstaat waar de schuldenaar een vestiging heeft, wanneer de lidstaat waar zich de zetel van de vestiging bevindt, de openbaarmaking van deze beslissingen verplicht stelt, hoewel die lidstaat deze overeenkomstig artikel 25 juncto artikel 16 van de verordening erkent?

⁽¹⁾ PB 2000, L 160, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 23 mei 2017 — France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Zaak C-298/17)

(2017/C 256/12)

Procestaal: *Frans*

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: France Télévisions SA

Verwerende partijen: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet een onderneming die via live-streaming televisieprogramma's op internet aanbiedt, reeds daarom worden aangemerkt als een onderneming die een elektronische-communicatienetwerk aanbiedt dat in de zin van artikel 31, lid 1, van richtlijn 2002/22/EG van 7 maart 2002⁽¹⁾ voor de distributie van radio- of televisie-uitzendingen aan het publiek worden gebruikt?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, kan een lidstaat dan zonder in strijd te handelen met de richtlijn of andere Unierechtelijke voorschriften voorzien in een verplichting tot doorgifte van radio- of televisiediensten voor zowel ondernemingen die elektronische-communicatienetwerken aanbieden als voor ondernemingen die zulke netwerken niet aanbieden maar via live-streaming televisieprogramma's op internet aanbieden?
- 3) Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, kunnen de lidstaten er dan van afzien om de verplichting tot doorgifte voor distributeurs van diensten die geen elektronische-communicatienetwerken aanbieden, afhankelijk te stellen van alle voorwaarden als bedoeld in artikel 31, lid 1, van richtlijn 2002/22/EG van 7 maart 2002, terwijl deze voorwaarden op grond van de richtlijn wel voor aanbieders van netwerken zullen gelden?
- 4) Kan een lidstaat die een verplichting tot doorgifte van bepaalde radio- en televisiediensten op bepaalde netwerken heeft ingevoerd, zonder in strijd te handelen met de richtlijn voorschrijven dat moet worden aanvaard dat deze diensten op die netwerken worden uitgezonden, met inbegrip van uitzending op een website, wanneer de betrokken dienst zijn eigen programma's zelf op internet uitzendt?
- 5) Moet bij de toetsing aan de voorwaarde in artikel 31, lid 1, van richtlijn 2002/22/EG dat de netwerken die onder de doorgifteverplichting vallen voor een significant aantal eindgebruikers ervan het belangrijkste middel moeten zijn om radio- en televisie-uitzendingen te ontvangen, wat betreft uitzending via internet worden afgegaan op alle gebruikers die televisieprogramma's via live-streaming op internet bekijken, of enkel de gebruikers van de website die onder de doorgifteverplichting valt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108, blz. 51).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije)
op 29 mei 2017 — Geocycle Bulgaria EOOD/Direktor na direktsia „Obzhalvane i danachno-
osiguritelna praktika” — Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za
prihodite**

(Zaak C-314/17)

(2017/C 256/13)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Geocycle Bulgaria EOOD

Verwerende partij: Direktor na direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” — Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite